

ning eller det stedlige boligtilsyn skønner, at de ikke er uegnede til fortsat anvendelse som boliger for mennesker, jfr. §§ 8-10 i lov om boligtilsyn. Såfremt ejendommen omfattes af lov om boligtilsyn §§ 8-10, men manglerne kan afhjælpes og dette sker ved ejerens eller lejernes foranstaltning, finder loven anvendelse.“

Bemærkninger til ændringsforslaget.

Efter ændringsforslaget skal loven ikke finde anvendelse på ejendomme fra før 1890 af så ringe kvalitet, at de bør saneres. Ejendomme, der er fredet, eller hvis fortsatte anvendelse boligtilsynet ikke har indvendinger imod, skal derimod kunne overgå til ejerlejligheder. Det samme gælder, når manglerne, jfr. §§ 8-10 i boligtilsynsloven, kan afhjælpes og dette sker ved ejerens eller lejernes foranstaltning.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Niels Mørk: Det foreliggende ændringsforslag er affødt af spørgsmålet om, hvorvidt de gamle lejligheder fra før 1890 bør omfattes af ejerlejlighedssystemet under hensyn til de fremtidige saneringsmuligheder. Det er et spørgsmål, som blev rejst ved anden behandling af mit partis ordfører, hr. Axel Ivan Pedersen. Som ændringsforslaget foreligger, imødekommer det med visse begrænsninger de synspunkter, som dér blev rejst, og jeg kan på udvalgets vegne med undtagelse af hr. Arne Larsen indstillet ændringsforslaget til vedtagelse.

Arne Larsen: Mellem anden og tredje behandling er der stillet et ændringsforslag til forslag til lov om ejerlejligheder. Det går i korthed ud på, at loven ikke skal finde anvendelse over for beboelsesejendomme, hvis opførelse er påbegyndt før 1890, medmindre de er fredede eller af boligtilsynet skønnes at være egnet til menneskeboliger eller kan sætte i stand, således at de opfylder boligtilsynslovens §§ 8-10. Det er selvfølgelig en forbedring af lovforslaget, men afgjort ikke så stor en forbedring, at socialistisk folkeparti kan stemme for lovforslaget eller for ændringsforslaget, som vi vil undlade at stemme om.

Det er rigtigt, at socialdemokratiets ordfører, hr. Axel Ivan Pedersen, har rejst dette spørgsmål. Jeg gør dog lige opmærksom på, at jeg forud herfor under udvalgsbehandlingen og i betænkningen netop har peget på spørgsmålet. Det er selvfølgelig glædeligt at se, at de fire forligspartier har indset, at der her er et problem, men jeg vil understrege, at jeg ikke finder, ændringsforslaget løser problemet om saneringsejendommene i den udstrækning, det er ønskeligt. Jeg mener, at kommunerne, når det drejer sig om områder, karreer, bykvarterer, for hvilke kommunerne eventuelt har saneringsplaner, i langt højere grad bør have afgørelsen med hensyn til, i hvilke tilfælde bygninger i disse områder bør kunne anvendes til ejerlejligheder. Det bør være kommunerne, der er helt afgørende i dette spørgsmål. Vi vil derfor afholde os fra at stemme om ændringsforslaget og vil stemme imod lovforslaget som helhed.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget af et flertal (udvalget med undtagelse af Arne Larsen) tiltrådt af boligministeren (se sp. 5806)

vedtoges enstemmigt med 135 stemmer; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Holger Eriksen: Jeg har aldrig været synderlig begejstret for begrebet ejerlejligheder. På den anden side har jeg heller ikke haft noget imod, at man praktiserer det under én eneste forudsætning nemlig den, at lejere og ejere af ejerlejligheder bliver stillet lige skattemæssigt — men det er jo ikke tilfældet, tværtimod. Medens ejere af enfamiliehuse bliver beskattet, som om de var lejere, hvis de er medlemmer af en andelsboligforening, bliver de, der er ejere af disse såkaldte ejerlejligheder skattemæssigt stillet lige med almindelige enfamiliehuse. Det betyder, at en lejer ikke får én øres fradrag for alt, hvad han betaler i leje. Derimod vil den, der laver en ejerlejlighed, som indtægt komme til at opføre 2 pct. minus 1 pct. for vedligeholdelse — 1 pct.